

ELŐFIZETÉSI DIJ:
 Postán vagy Pécselt házhoz küldve:
 EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
 FEL ÉVRE 2 „ 50 „
 NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
 EGYSZÁZ 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Leges számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Szechenyi-ter.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
 Egy öt hasábos petit sor egyszer
 megjelenésért 6 kr., 3-szorért
 5 kr., 10-szorért 4 kr. fizetendő.
 Minden hirdetés után
 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
 A nyilatkozó 1 petit sora 10 kr.
 A hirdelési díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóvitalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, **BLAUHORN ANTAL** úrnál a városház épületben, **LILL JÁNOS** úrnál a budai külvárosban,
BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 János-utca 8-ik szám.

Csak előre a magyarosi-tással!

A 67-es kiegyezésnek elvitázhatatlanul legbecesebb gyümölcse — Magyarország magyarosodása. Ez talán az egyedüli valószínű haszon, mely ezen szerencsésnek nem mondható pactumából a magyarságra hármlott. A nemzet, annyira a mennyire, örendelkezési jogát visszanyeré, azonnal felismerte, hogy államisága újjászervezésénél egyik fő, mondhatni, legfőbb feladata: a magyarosítást erősíteni, különösen a magyarosítást általánosítani. Érezte azt az egész társadalom, hogy egy sok száz éves mulasztást kell jóvá tennie, hogy végre meg kell szüntetni a magyar faj pártatlan toleranciáján képződött azt a visszafogót, hogy majdnem ezer év után is Kárpátot és Adria között, azon a földön, melyet lefolyt időkben tenger magyar vér áztatott, a szerb, oláh, tót, német szó túlhangozza a magyar szót. És ekkor végig harsogott az egész hazán e kiáltás: „magyarosítsát!” S megkezdődött a munka, e nagy és üdvös munka, iskolában, templomban, egyetben, hivatalban, sajtóban. Keletkezett a névmagyarosító egyet, megindult a Szarvas Gábor-féle nyelvpuhító irány, a magyar közművelődési egyet stb. stb. Ez a 20 évi kombinált tevékenység, vállvetett összműködés meg is teremtett oly sikert, hogy kedvtelent és önelégültlen tekinthet arra a nemzet és minden magyarbarát — a magyarosítás ügye e két évtized alatt óriási haladást tett.

Azonban, amidőn ezt bizonyos kéjzérrel szivesen konstatáljuk, másrésztől nem szabad magunkat ámitgatnunk, s el kell ismernünk, hogy a magyarosítás nagy műve még távol áll a befejezéstől. Sok a teendő, mert a harctérnek számos vonalán nem látjuk még lengeni a magyar nyelv diadalzslaját.

E czikk szük keretében nem illeszthetném, ha reflektálni akarnék a még idegen idiom birtokában levő mind azon posztúrát, melyet a magyar nyelvnek még meghódítania kell.

Jelen soraimmal ezélem: csupán egy irány felé mutatni, mely annyira fontos, hogy csodálkoznom kell, mikép az husz éven át mindaddig kikérülte a magyarosítás bajnokainak figyelmét. Csodálkoznom kell, hogy mindaddig nem tűnt fel nekik, hogy Magyarország nagyobb városai jó részének még mindig német

elnevezésük is van, hogy német elnevezésük még mindig élénk használatban is van! Csodálkozom, hogy nem ötlött kinosan szemükbe, hogy a m. kir. pósta évenként milliókra menő levelet kénytelen továbbítani, melyeknek borítékán Vác helyett: Waizen, Esztergom helyett: Gran, Pozsony helyett: Pressburg, Sopron helyett: Oedenburg, Székesfehérvár helyett: Stuhlweissenburg, Kassa helyett: Kaschau, Nagyvárad helyett: Grosswardein, Nyitra helyett: Neutra, Kolozsvár helyett: Klausenburg, Győr helyett: Raab, Komárom helyett: Komorn, Pécs helyett: Fünfkirchen, stb. stb. olvasható.

Különösen a magyarosítást német sajtót, mely egyébként, hazafias érzelmeinél és magyar szelleménél fogva, a magyar érdekek mindenkoron legmelegebb szószólójának, buzgó pártolójának bizonyult, illetheti az a szemrehányás, hogy, ugyan nem rossz akaratból, kizárólag német elnevezésükön használja a magyar városokat, és ez által a német városneveket el nem lankadó frissességben folyton életben tartja. Pedig nagyon furcsa valami az, hogy magyar város, tisztá magyar nevű város külföldön kizárólag német elnevezésén, belföldön meg német nevével is legyen ismeretes és használatos! De emellett a magyar városok német neve és német nevének használata egyenesen káros is, mert lényegesen hozzájárul az ahhoz, hogy a külföldnek, mely viszonyainkról, sajnos, amugy is eléggé tájékozatlan, hazánk közjogi állásáról zavaros fogalmak legyenek. Tagadhatatlan ugyanis, miszerint az, hogy a magyar városok külföldön csak német nevével ismeretesek részben oka annak, hogy a dualistikus rendszer megteremtése óta lefolyt két évtized alatt még nem sikerült nekünk külföldön általánossá tenni annak ismeretét, hogy most már megszűnt Magyarország az osztrák birodalom tartománya lenni, hogy most már csak Auszria-Magyarország létezik. Saját tapasztalásból tudhatjuk, hogy a francia ember „Autriche” alatt, a német ember „Oesterreich” alatt még mindig azt a nagy birodalmat érti, mely magában foglalja Magyarországot, mint annak egyik tartományát; mely nézetben annál inkább meg kell maradnia, meg kell erősödni, mert hiszen német nyelvű városok Magyarországon is.

Ezért kell, hogy a magyarosítás támadó erejét ezen megjelölt pontra is vesse! Irtsa ki városaink német nevét s adja át a véghetetlen feledésnek!

A dolog nem is volna olyan nagyon nehéz! Lássuk!

A honi német hírlapok, melyek hazafiaságának eddig követelt maguktartása után újból elismeréssel adózkod, ismerjék kötelességükké, feladatukká, hogy a magyar városokat csak magyar nevéükön nevezzék meg, hogy ne irjanak: Fünfkirchen, Oedenburg, Raab, hanem mindig csupán: Pécs, Sopron, Győr. Azonban, ha ezt, tekintettel olvasóközönségükre, mely természetesen német, nem tehetnék anyagi érdekük károsítása nélkül, kezdetben használják a városok neveit úgy, hogy a magyar név mellé zárjelben — pl: Pécs (Fünfkirchen) — tegyék a német nevet is. Ennek az lesz a haszna, hogy a tisztán német ajku csakhamar megtanulja a városok magyar nevét, úgy, hogy aztán később a német elnevezés elmaradhat. (Az idegen ajkuak közül mindig az öregebbeket tartom szem előtt, mert az ifjú Magyarországon a magyar nyelv dolgában, hála istennek, annyira van már, hogy nem szorul a magyar névnek német fordítására.)

Közelkedésügyi kormányunk figyelmeztesse a kiúrszágokat, illetve gondoskodjék arról, hogy a külföld velünk összeköttetésben álló érdekeink, (a rendelkezésre álló minden uton, módon) tudomására juttassa, miszerint a magyarosítási pósta-, távirda- és vasúti hivatalok utasítva vannak, hogy csak oly leveleket, táviratokat, szállítványokat továbbítsanak, melyeken a magyar város magyar nevével van megjelölve — német nevű város Magyarországon nem létező; mert ha a küldemény borítékán a címzett város németül van megjelölve, a küldemény, minthogy „címzett nem található” (ezen analógiára) feladónak vissza fog adni. Magától értődik, hogy hasonló tartalmú rendelet az országra nézve: a lakosok, a vasúti, gőzhajózási, pósta- és távirdahivatalok részére már megelőzőleg kiadottak.

Első pillanatra, megvallom magam is, e javaslat nagyon merésznek fog feltűnni, s kivételre a kereskedésre, a forgalomra károsnak fog tetszeni. Ámde nem szabad felednünk, hogy nincs új rendelkezés, ha még oly üdvös is, hogy egyik-másik tekintetben némi árnyat ne vennénk észre rajta; nincs az a jótékony reform, mely egyszer-mind teljesen ment volna okozandó hátrányos hatásoktól, befolyásoktól.

De különben is, csak úgy tetszik az,

hogy ezen új rendszabály a forgalom hátrányoztatásával járna!

Mert nézzük csak!
 A rendszabály, hogy minden honos kötelezve legyen küldeményeknél — tág értelemben vesszük e szót — a hazai városokat kizárólag magyar nevéükön használni: belföldön épen semmi hátránnyal sem járhat a forgalomra nézve. Hisz a rendszabály, megjelenése után néhány napra már, közismeretessé válik az országban, s így aztán azt bármely idegen ajku nehézség nélkül követheti, a legkönnyebben módjában lévén, ha rászorul, egyik-másik szomszédjától, ismerősétől a szükséges utasítást, utbagigazítást megszerezni.

A külföldre menő küldemények meg ezen intézkedés által nem érintetnek, küldeményeink címeit továbbra is a külföldi helyek megnevezésével kellvén megjelölni.

Maradnak tehát azok a küldemények, melyek külföldről belföldre jönnek, vagyis marad az importáló kereskedés, mely tulajdonképp érintetnek ezen intézkedés által s mely talán károsításnak volna kitéve. Azonban, fontolóra vesszük, hogy a kereskedelmi érdek és előny sokkal nagyobb mértékben van meg az eladó-importáló külföld részén, mint a mi részünkön, a vásárló belföldön: bizvást számíthatunk arra, hogy a külföld nem fog megszakítani velünk egy reá nézve annyira értékes összeköttetést csupán olyan okból, hogy azt a várost, melyet eddig német nyelven nevezett meg, ezentul magyar nyelven kellend megneveznie. A nálunk sokkal praktikusabb külföld meg elejteni egy ügyességgel járt összeköttetést, egy jóvedelmet nyújtott területet olyan ok miatt, mely csupán az eddigi megszokottság kényelmébe fogna ütközni, de — ez is csak kezdetben, mert bizony nem sok idő kell hozzá, hogy egy új névhez szokjunk az eddigi név helyett. Az érdekelt külföldi nagyon szívesen fogja használatba venni az új neveket, még pedig rövidebb idő alatt, mintsem gondolnók, s maguk a belföldi committensek fogják őket a rendeltileg megparancsolt változásra figyelmeztetni, szoktatni. Ha e változás által egy két hónapon át támadna is itt-ott kis zavar — ez sokkal csekélyebb anyagi kárral járna, ha járna, semhogy még tovább tűrnék, hogy szegényünkre még tovább rajta lapadjon magyar városaink német nevének. A német városnevek eltörlésével járó morális

előny mindenestre felülmúlja azt a csekély anyagi hátrányt, melyet a forgalom szenvedne esetleg amiatt. S ha megszünteti a kegyelmet nem ismerő, — mert ismernie nem szabad — magyarosítás városaink német neveit, akkor, hogy magunkról különösen is szóljunk, megszűnik Pécs is lenni „Fünfkirchen” vagy plane, rémelyek szerint: „5 Kirchen”.

Dr. Nemes Vilmos.

Buza — áruk.

Ha azt nézzük, hogy mennyi buza termett a világon, ezt kellene hinnünk, hogy a magyar gazdára árkádiai állapotok követték. Ha pedig azt nézzük, hogy a buza métermázsájárt mit fizetnek akkor az kell tapasztalunk, hogy a magyar gazdának tönkre kell mennie.

Közönségesen azt tartják, hogy valamik az ára attól függ, minő a kínálat és a kereslet közötti viszony. De ma azt kell tapasztalunk, hogy ez a theoria nem válik be. — Az ellenmondás s fájdalom, ennek a magyar gazda issza meg a levét.

Es hát honnan származhatik ez az ellenmondás?
 Onnan, mert az ember természete szerint irigy, és túl okosságában nagyon ostoba. Nem elég neki az a baj, melyet a viszonyok magokkal hoznak, megöregíti azt mestersegen.

Nézzük csak a mai helyzetet.
 A földművelési miniszterium egy kimutatást állított össze az idei termésről az egész világra vonatkozólag. E kimutatás talán nem lesz egészen pontos, de nagyban a valószínűség megfelel, s helyes dolgot csinált a miniszterium, hogy azt összeállította.

E kimutatás szerint az idei aratás eredménye egyáltalában nem valami kedvező. A kivételre dolgozó nagy államok nem tudnak valami nagy fölösleget felmutatni.

Oroszországban a termés kielőgő ugyan, de alul marad a közepesen.

India termése mintegy 20 millió métermázsával lesz kevesebb mint szokott lenni máskor.

A Egyesült-államok termése „nem valami kedvező” s kivételre nem marad több 25 millió métermázsánál, pedig onnan jött már 42 millió is Európába.

Romániában sok helyen ki kellett szántani az ősi vetések, oly rosszak voltak. S ha összeszámítjuk a nagyobb államok szükségletét, melyek behozatalra vannak szorulva, azt találjuk, hogy az idén 107-9 millió métermázsát kell máshonnan hozniuk.

Ha pedig azt vesszük tekintetbe, hogy mennyit tudnak eladni a sok buzát termelő országok, az nem megy több 101 5 milliónál.
 Így hát az idén annyi buza sem termett, a mennyit az emberiség rendes viszonyok között el szokott fogyasztani. 6 4 millió mm. fog hiányozni a rendelkezés. Az emberek egy része kénytelen lesz más ételmeműekkel pótolni a hiányt, vagy pedig kevesebbet enni, mint máskor szokott.

TÁRCZA.

Mikor a pataknak...

Mikor a pataknak
 Megáradt a habja,
 Békében a part se
 A szilip se tartja.
 Kint a mederből,
 Mezőn, rónán által
 S össze csokoldozik.
 A kék delibabbal.
 Megáradt a szivem,
 Tele van bánattal
 Ki-könt belőle
 Egy-egy bánatús dal.
 S messze röpi hozzád
 Szép virágos tájba,
 Oh, miert is vagy te
 Leikem delibábjá?!

Két ifju szerelme.

Beszély, írta: **Balla Kálmán**.
 „Irénekem jöjj be, vendégek érkeztek” — e szavakkal hívta be a Kárpátinét leányát, egy tizenhétéves életvidor hajadont.
 Irén kíváncsián szaladt anyja hívására, de mikor az ajtóhoz ért, meglepetve áll meg egy percze, mert a szobában két ifjut pillantott meg, a kiket nem ismert. — A fiatal vendégek előkezényen mentek a lánya kál, kinek zavarán gyönyörködni látszóttak.
 Az egyik, egy alig husz éves, gyermekes arcú szöke ifjú szintén megiáztott, hogy a leánya megjelenése megzavarta, — mert tétovázva nyújtotta kezét köszönsére. De az idősebbnek látszó ifju, egy tapasztalt világi modorával ment a leánya elé s annak kezét adván, oly modorban vezette a társalgást, hogy néhány perc múlva, az első benyomás zavarai levoltak küzdve s a legélénkebb társalgás fejlődött ki.
 Midőn a látogatók eltávoztak, a leánya egy elragadtatással beszélt a két barátról,

hogy anyja — mint tapasztalt nő — rögtön észre vette, hogy itt valamelyik a két ifju közül nagyon is mélyen tekintett Irénke szemébe.

Az első látogatást több is követte, de ezental a mi két barátunk mindig külön külön jelent meg Kárpátinénál. Szóval rövid idő múlva, a legelkeseredettebb vetélytársak lettek.

Irének — csodálatos s csakis a nőknél tapasztalható tapintattal tudta előtűni érzelmeit elrejtteni, annyira, hogy még edes anyja sem tudta magát tájékozni leánya érzelmei felől.

Ez nem maradhatott mindég így, egy váratlan esemény a mi Irénkén títktát is napfényre hozta. Az egyik barátunk Jenő ugyan is jogász volt, az idősebbik — kit nevezzünk itt Lajosnak — hivatalnok s megesezt rajta az a tréfa, hogy egy szép napon azon vette magát észre, hogy más helységbe lett áthelyezve s el kellett távoznia onnan, ahol annyi boldog perczet töltött.

Lajosra ez roppant leverőleg hatott, mert érezte, hogy mennyire szereti Irént; annélkül, hogy csak távolról is tudta volna, hogy Irén iránta vonzódik-e, vagy nem, épen olyan köszönyösen veszi-e távozását, mint bár ki másét?

Midőn Lajos Irénkéek házában megjelent s elmondta, hogy távoznia kell, Irén nem mutatta, hogy a hir mily benyomást gyakorol rá, de midőn Lajos távozott, elvesztette minden önaralmát. Egy fiatal szív minden szerelmével táruult a szegény jó anyja elé, ki midőn e kétségbeesést látta, megjéjt. Meggyőződött, hogy itt nem egy felületes s fiatal lányoknál nem ritkán előforduló pillanatnyi benyomásról, hanem egy életre kiható érzelmeiről van szó, a melytől szép leányának jövő boldogsága függ.

A bucsuzást felesleges lenne leírom, elég, hogy Lajos bevallotta Irénkének

szerelmét s habár nehezkire esett is a válás, bele nyugodtak, mert tudták, hogy az nem örökre lesz s ha ritkábban is, de annál boldogabb perceket fognak együtt tölteni; hisz tudták, hogy egyaránt szeretik egymást s ez elég volt, hogy még a válás perceit is megkönnyítse a boldog tudat.

Jeó, ki szintén rajongott Irénért, nem tudott ő-ömében hová lenni, mikor megtudta, hogy Lajos távozni fog körükből. Föltette magában, hogy a leánykát megfogja figyelni, vajon minő benyomással van rá Lajos távozás? Mikor látta, hogy Irénkén semmi féle izgatottságot nem vesz észre, egészen megnyugodott, mert abban a hitben élt, hogy most bő alkalma fog nyilni a leánya szívét megnyerni s ő lett a boldog, a kit Irénke szereti fog, s ezen önméltással némileg boldognak érezte magát.

Mily boldog is a tapasztalatlan ifjú, mindent arányos színben lát, a remény senkit sem kiser oly állhatatosan, mint őt; az ideálnak egy tekintete, vagy egy szives szava a melylyel talán a legidegenebb ember is részesülhet, őt kimondatahatlan boldoggá teszi s oly álmokba ringatja a min egy tapasztalt s a világot ismert ember nevetne, vagy számba sem venné!

Igy volt Jenő is. Napokat töltött Irénké mellett, anélkül, hogy egy lépéssel is közelebb ért volna céljához, ő csak azt érezte, hogy Irént imádja, érezte, hogy ha a leánya Lajosról beszél, az neki fájdalmat okoz; de hogy a társalgás még ne akadjon ő maga említett fel vetélytársa nevét, mert észre vette, hogy a leánya akkor rendesen vidámabb lesz.

Annai bátorsága nem volt, hogy Irénke érzelmeiről beszéljen, mert félt, ha a leánya azt mondaná, hogy nem őt szereti, mivel Lajos az, ki minden vonzalmát bírja, eszt vesztén.
 Ha mulatságba mentek s Irénnel tán-

colhatott, boldog volt, ha Irén mással táncolt ő szomorúan nézte a táncolókat, elmerengett magában, azt sem tudva, tulajdonképpen mire vagy mire gondol, egész világa a leánykában összpontosult: az ő szemébe Irén nevével kezdődött s azzal végződött az élet. Jól estt neki, ha Irénké nek sziveséget tehetett, mert bármily csekély szolgálat által közelebb érezte magát a leánykához.

Irének érezte, hogy Jenő szereti, hogy annak érzelme több a barátságna vagy a nőket megillető udvariasságnál, de annyira gyöngéd volt, hogy félt Jenőnek bánatot okozni, az által, ha megmondja, hogy szive már nem szabad s hogy az ő számára barátságna egyebet nem biztosíthat.

Az idő tett, s ők mindig a régi ben voltak.
 De nézzük, mi lett ezalatt Lajossal? Midőn új helyére érkezett, elődjének fiatal özvegyét találta ott. Eleinte a menyecske semmi befolyást sem gyakorolt rá. Ha hivatalos teendőit elvégezte s szóraközi akart, vagy régi állomására ment, hogy Irént láthassa, vagy ha odahaza volt, akkor meg mindig Irénről ábrándozott.

De végre is, lassankint megkezdte szokni új helyét s ettől kezdve ritkábban ment át régi székhelyére. Rövid idő múlva már nagyon ritka vendég volt Kárpátiek házában.

Irének nem is vette volna észre, hogy Lajos látogatásai ritkábbak, ha őt erre Lajos nem figyelmezteti, mert gyermekki egyszerűségében nem gondolt egyébre, mint hogy Lajos új állomásán annyira el van foglalva, hogy még őt is kénytelen elhanyagolni, de mikor másoknak föltűnt Lajos elmaradása, sőt még a kávééneknek is, kik Irén mamájához ellátogattak, azt süttögték, hogy Lajos elmaradása a szep özvegyért történik. Irénkén oly mérvü

nyugtalanág és izgatottság vett erőt, hogy egészsége napról napra hanyatlott s emiatt ágyba is került.

Szegény Kárpátinét látta, hogy gyermeke veszélyben forog. Leánya állapotáról rögtön értesítette Lajost, a ki a bajról értesülve, azonnal kocsira ült és sebes vágatva hajtotta a beteg látogatására. Alig hitt szemének, mikor a nemrég még viruló színben levő leánykát, beesett arccal, sápadtan találta betegágyában.

Irének kérdőleg nyújtotta láztól remegő kezét Lajos felé, mit az ifju göröcsően ragadott meg s csókokkal halmozott el. A viszontlátás mindkettőjükre fájdalmas volt s a könnyek alig engedték őket szóhoz jutni. Végre Irén legyőzve izgatottságát, megfogta Lajos kezét s annak szemé közé nézve mondá: „Édes Lajosom, azt hittem, már engem nem is szeretsz s rólam egészen megfeledkezél.”

Lajosra súlyos vádként nehezedett a leánya szava. Most érezte mily nagyot vétett ellene, midőn az övegynek udvarolt, gatva, őt majdnem elfeledte.

Megfogáta magában, ha Irén még egyszer telegyógyul, soha sem fogja többé meg gondolában sem szomorítani.

Szegény Lajos! Nem ismerte a női szívet s nem tudta, hogy az, ha egyszer megbesezték, elvérezhet a fájdalomtól. Egy megcsalt leányt csakis egy megtört virággal lehet összehasonlítani; az is, ez is elhervad, ha megbesezték.

Irének közé tartozott, az a kik csak egyszer szeretnek s ha ekkor csalódnak, bánatuk a sirba viszi őket. Irént tört szíve a halálba kergette. A szerelm boldoggá, hosszú életvé tette volna. Ő nem volt azok közül való, a kik egy veszik az életet a mint jön, hanem egy különös jelenség volt; nem csak szépségénél és kelleménél, de egész valójánál fogva. Az az ugynevezett légiesség, egy pillanatra meglátszott rajta,

Hirdetések.

10000 szám
okt. 1877

Arverési-hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ulmann Károly pécsi lakos végrehajtható Púszkailor Éde ismeretlen tartozkodású végrehajtást szenvedő elleni 98 frt 85 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehaj-tási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén lévő pécsvárosban fekvő a pécsi 984 sz. jkban felvett 5266 hr. sz. fekvőség-ből alperest illetett felére az árverést 369 frt ... kr. jzennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887 évi Október hó 27 ik napján délelőtti 10 óraker Pécssett a kir. törvényszék telekkönyvi irattárában megtartandó nyil-vános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% - át vagyis 36 frt 90 kr. készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 425. ában jelzett ártalommal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §ában, kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881 60 t. cz. 170. § a értelmében a számat pénznek a bíróságnál elő leszen elhelyezésé-ről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltati.

Kelt Pécssett 1887 é. Jul. hó 20. napján a pécsi kir. törvényszék mint tknyvi hatóság.

Lukin József,
kir. törvényszéki bíró.

9105. szám. tkv. 1887.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Németh József pécsi lakos végrehajtható Plesch Kálmán szül. Foriskovits Rozália pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehaj-tási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a pécsi kir. járásbíró) területén lévő Pécs sz. kir. város 2114. sz. tkjében fel-vett 3239. sz. a. 503. számú házra és a 3240. sz. a. előbb kert, jelenleg pedig udvartérre, az 1881. évi 60. te. 156. § a értelmében az egész ingatlan birokra az árverés 1500. frtban ingatlant megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887. évi október hó 24-én délelőtti 10 óraker Pécssett, a kir. törvényszék telekkönyvi irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% - át vagyis 150 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 n 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

Kelt Pécssett, 1887. évi július hó 15-ik napján a pécsi kir. törvényszék, mint tknyvi hatóság.

Váry Gyula,
kir. törvényszéki bíró.

Nagyérdemű közönség!

Néhány év előtt a város nagyérdemű közönsége részéről tapasztalt szívélyes rokonszenv batorított föl, hogy itt megtelepedve **zongora és ének leczkékét** adjuk.

Értesitem ennél fogva Pécs sz. kir. vá. ros műértő közönségét, hogy ilyenekre elő-jegyzéseket lakásomon (Apáca-uteza 17-Egry-féle ház) elfogadok.

Midőn egyszersmind a város nagyérdemű közönsége szives támogatásait eszedzem. Maradok teljes tisztelettel

kész szolgáljuk
Baudisz Helena
okl. zenetanár.

Azonnal eladó

10 uj hordó

egyik-egyik nagyobb 700 liternél.

Literje 3 krajczár.

Tudakozódhatni a „Zöld hordó”ban
Tomanek K. vendéglősnél.

2825/1887.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hof Pál és Kroh Katalin végrehajthatóknak, Márcz Gáspár végrehajtást szenvedő elleni 212 frt 86 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehaj-tási ügyében a dárdai kir. jbróság területén levő Illooska községen fekvő, az illooskai 9. sz. tkjben fölvelt I. 8. sz. 80. sz. ház, udvar és kert. 139 szsz. fekvőségekre együttesen az árverést 681 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban el-rendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok **1887. évi szeptember hó 13-án** d. e. 10 óraker Illooskán, a község bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 68 frt 10 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §ában jelzett ártalommal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltati.

Kelt Dárdán, a kir. Járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1887. július 14-n.

FEKETE GYULA,
kir. albiró.

Iskolai jelentés.

Van szerencsém tudatni a t. cz. szülők- és gyámokkal, hogy 6 osztályu

nyilvános joggal felruházott leánynevelő- és tanintézetemben

Mária uteza 13. szám (Majláth-féle ház) a beiratások az 1887/88. tanévre f. évi augusztus 30-ától eszközöltnek; a rendes előadások pedig szeptember 1-én vendik kezdetüket.

Együttal tudomására hozom a t. cz. szülőknek, hogy leánykákát már 3 éves koruktól fogadok fel az előkészítő osztályba (gyermekkert); ugyszintén, hogy ez éyben is felfogadok belakó növendékeket. Szives megkeresésre a feltételekről szóval levélben adok tudósítást.

Midőn a t. cz. szülők- és gyámokkal az eddig tanúsított bizalmukért köszönetet mondok, magamat kitünő tisztelettel mély belátásu hajlamaikba ajánlom.

Pécssett, 1887. aug. 8-án.

LIEBSCHER VILMA, leánytanintézet tulajdonos.

Üzlet megnyitás.

Ismételt felhívás, és a tisztelt közönség igényeinek megfeleltése céljából, egy e téren nem létezett

festék-, lak- és ecset-raktárat

állítottamfel, mely különösen dűstartalma

dörzsölt festék, olaj, kenzeze és lakok

által a nagyközönség nagy- és kicsinybeni szükségletére kényel-met és előnyt nyujt.

Üzleti helyiség Széchenyitér 10. sz. a.

Együttal batorítodom szobafestés és mázolású üzletemet is a közön-ség figyelmébe ajánlom, hol a minták a legegyszerűbbtől a legművészi-csebb kiállításig a lehető legutányosabb ár mellett eszközöltnek.

Mély tisztelettel

ifj. Buday.

5406. szám./k. ü. 1887.

A pécsi királyi ügyészségtől.

Árlejtés.

A pécsi kir. ügyészség részéről közhírré tétetik, hogy a fel-ügyelete alatt lévő pécsi kir. törvényszéki, valamint a pécsi, pécsvárad, mohácsi, dardai, siklósi, szent-lőrinczi és sásdi kir. járásbírósgai fogházakban

1888. évi január hó 1-ső napjától ugyan az évi december hó 31-ig letartóztatva lévő

rabok és foglyok élelmezése

árlejtés utján érbe kiadatik.

Az árlejtésre határnapul folyó 1887. évi szeptember hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki,

mely időre a vállalkozni kívánók alulirtnak hivatalos helyiségébe oly figyelmzetéssel hivatnak meg, miszerint az árlejtési feltételek az ügyészségi irodában, a szokott hivatalos órák alatt bármikor megte-kintheők, s hogy bánatpénzül 1200 frt. készpénzben vagy tőzsei árfolyam szerint számíttandó államkötvényekben leteendő.

A vállalkozni kívánók egyideüleg értesítettek, hogy:

1.) Az összes fogházakban letartóztatottak élelmezése együttesen bírlendő.
2.) Az árlejtésre kitűzött óra előtt zárt ajánlatok is alolított ál-tal elfogadtattnak, mely ajánlatokban a rendes valamint a betegek számára kiszolgáltató étadagokért felajánlott ár, melyért a vállalkozó a napi fött étel adagot a hozzátartozó 56 dekagram kenyérral együtt, és külön azon ár, melyért 56 dekagram kenyeret kiszolgáltati kész, nem csak számmal, hanem betűvel is határozottan kiírandó, és kifeje-zessék az is, hogy a feltételeknek magát minden kivétel nélkül aláveti. Oly ajánlat, hogy az illető bizonyos % -al vagy határozott összeggel, olcsóbban vállalkozik, figyelembe vétetni nem fog.

3.) A zárt ajánlat folyó évi szeptember hó 11-ik napjának délelőtti 9 órájáig 1200 frt bánatpénzzel ellátva a kir. ügyészségi iktatóba adandó be, melynek boritékán kiteendő „ajánlatot a pécsi kir. ügyészség felügye-lete alatt álló fogházakban letartóztatottak élelmezése tárgyában” — amennyiben pedig az ajánlat tevő alolított előtt ismeretlen volna, — az erkölcsi bizonyítványa is az ajánlathoz melléklendő

Pécssett 1887. évi augusztus hó 13-án.

Zsolnay György
kir. ügyész.

Olcsó pénz kölcsönt

kap minden önálló egyén, u. m. iparos, kereskedő, hivatalnok, katonatiszt stb., nők is, ha rendes társadalmi állással bírnak

50 frttól 300 frtig

személyes hitelre,
azon felül betáblázásra, heti vagy havi törlesztéssel 6%-ra
Bővebb felvilágosítást ad

HONIG JAKAB.

»Magyar Hitel-és Takarékszövetkezet» főügynöke
Pécssett, **CZITROM-UTCZA 20. szám.**

A felső vámház-utca 14. sz.

H Á Z

mely áll három szobából és egy konyhából, padlásból, pinczéből és fakamarából: minden órában kibérelhető.

A háztulajdonos lakik: Seytovsky-tér, 11. szám alatt.

Egy négy személyre való

si rbolt

eladó a budai külvárosi temetőben.

Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vagy betegeskedés, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásnak bizonyult különösen **tidőbántalmaknál** a hol a szabályos szav-csekélyebb jelenléte megóvja a betegét a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdag-sága gyógyhatásu alkatretezeknek a beteg testrézétbe való gyors és biztos felvételét eszközli. Ezen tulajdonsá-gának köszönheti a seltersi-gyógyforrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabadszónaszavirtalomban erősebb ásvány-vizek, mint a seltersi-gyógyforrás, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tidőbetegek** klimatikus gyógyintézetekben, különösen a leglátogatottabb Görbersdor-fúrn, a Margit-víz otthonosá vál. — Orvosi tekintélyeink Budapest: **Dr. Korányi, Dr. Gel-berger, Dr. Navrátil, Dr. Poór, Dr. Kéty, Dr. Barbás;** Bécsben: **Dr. Baum-gartner, Dr. Duschek** stb. a legjobb eredményt el alkalmazzák a légző-, emésztő- és húgyszerv-ele általános sarutos bantalmaknál.

M i n t i v ó v i z

präservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest-Flumóban KOLERA megbetegedés ellen a

„MARGIT“ borral használva a legegészségesebb ital!

ÉDESKUTY L.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

E lap kiadóhivatalában
Pécssett, János-uteza 8. sz. a.

hirdetések

igen előnyös áron
vétetnek föl.